

MOLITVA U OBITELJI

Kod paljenja svijeće na adventskom vijencu uoči Četvrte nedjelje došašća

Na početku obiteljske molitve otac ili majka kaže:

»Josipe, sine Davidov, ne boj se!« To je tiha Božja riječ koju preko anđelova glasa Josip, zaručnik Djevice Marije, čuje u snu. San je trenutak mira, potpunoga predanja, trenutak kada »otpuštamo« svoje snage i svoje planove. San je trenutak kada se potpuno odričemo sebe. Upravo tu, u snu, Bog pristupa Josipu i objavljuje mu se. U čudesnome promislu svoga dolaska na svijet Bog traži dom među ljudima. Traži prihvaćanje prije negoli je Isus vidljiv u tijelu, prije negoli se može spoznati njegova uzvišena moć koja oslobađa od okova grijeha. Poniznost Djevice Marije i povjerenje zaručnika Josipa u Božju riječ grade put Božjemu silasku među ljude. Sve se događa daleko od očiju svijeta. U tišini. Sve je tako čudesno, a sve opet tako obično, da se ne usuđuju govoriti nikomu o svome snu, o očekivanju i nadanju. Bili bi, zacijelo, ismijani i prezreni. Božji se govor razumije samo potpunim povjerenjem u njega.

U tišini srca Bog dolazi i danas. Ne dolazi sa zvukom trublje, ne dolazi da bi nas svladao svojom moći, da bi nas kaznio te da iz straha prihvatimo njegovu riječ. Dolazi tiho, u riječi koja nam je objavljena, i koja je po krštenju pohranjena u naše srce. Bog nam progovara iz nutrine našega bića. Želi malo mjesta u našem domu, u našem životu, u našim mislima i planovima. Za silazak u čovječstvo Bog je odabrao rođenje i dom, kako bi se u najvećoj intimi, najdubljoj tišini i najvećoj blizini približio čovjeku. Zato je uvijek blizu. Vjernik je onaj koji ga nosi u srcu, a kršćanska je obitelj ona koja mu daje stalno mjesto u svome domu. Molimo u tišini Gospodina da ukloni iz našega srca i iz našega doma svaki strah koji je zaprijetka da ga primimo u radosti života.

Tada se upali četvrta svijeća na adventskom vijencu, a otac ili majka izmole sljedeće molitvu:

Bože, u čudesnosti svoga promisla, ti si odabrao ljudsku obitelj za put svoga dolaska na svijet i tako posvetio naše domove i naše obitelji da budu sveto mjesto slušanja tvoje riječi i otkrivanja tvoje volje. Obitelj je svetohranište, divan dom tvoje prisutnosti, jer si htio doći u tišini, u skrovitosti, daleko od buke svijeta. Ono što nas katkada priječi da čujemo tvoj glas i da osjetimo tvoju blizinu, jest buka svijeta koja se uvlači u naš dom; s njome dolaze i brige za prolazno i za sigurnost, strahovi i obziri, borba za ugled i za mjesto u svijetu. A ti ostaješ u skrovitosti, ovdje među nama, a da te ne prepoznamo. Ukloni, Gospodine, iz naših života strah koji nam šapće da ćemo nešto izgubiti ako prihvatimo tebe. Oslobodi nam srce za sebe kako bismo bili uistinu slobodni te tako nađemo radost i mir. Amen.

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

I neka nas blagoslovi svemogući Bog, Otac i Sin i Duh Sveti. Amen.